

nemlig aldeles ikke afgjort, om det ikke skulde lykkes at bringe en Majoritet for vor Mening tilstede i Fællesudvalget, eller i alt Fald — og det var virkelig, som Sagen dengang stod, og som man kjendte Stemningen i begge Thingene, det Sandsynligste — at bringe begge Systemer til at have ligemange Tilhængere i Fællesudvalget, og efter den høitærede Finantsministers Stilling havde jeg ingen Tvivl om, at han vilde slutte sig til Majoriteten, da dog hans egentlige Standpunkt i denne Sag var: „2 Millioner! Mig ligegyldigt, paa hvilken Maade jeg faaer dem.“ Dette er Noget, jeg maa lægge Vægt paa, efterat Sagen er bleven vedtaget af Landstthinget; thi var Stillingen nu saaledes, at Landstthinget skulde have Sagen tilsigst, da vilde jeg for mit Vedkommende endnu engang forsøge en Kamp for det, jeg anseer for det i og for sig Rigtige, men efterat Sagen nu engang har faaet den Stilling, den har, og efterat hele Ministeriet — og jeg maa lægge Vægt paa, at det er hele Ministeriet og ikke alene Finantsministeren; thi for hans Vedkommende have vi Alle vidst det i længere Tid — har gjort det til et Cabinetspørgsmaal, seer jeg ikke, at det vilde være forsvareligt at stemme imod det Forslag, som er kommet til os fra Landstthinget, men jeg vil for Fremtidens Skyld paa den anden Side heller ikke have nogen Grund til at bebreide mig selv, at jeg skulde have stemt for Contingentsystemet; og jeg vil derfor, naar Touren kommer til mig, sige: „Stemmer ikke!“

J. M. Hansen: Efterat to ærede Medlemmer af Minoriteten i nærværende Sag have udtalt sig, har jeg, da jeg i alt Væsentligt kan erklære mig enig i, hvad de have fremsført, ikke have Meget at sige dertil. Det er blevet oplyst af den ærede Ordfører, at det er Mindretallet, der i Fællesudvalget har gjort flere Mæglingstilbud, medens Fleertallet ikke ligeoverfor Mindretallet har gjort noget som helst Forslag, der kunde ansees for at være noget egentligt Mæglingsforslag. Den høitærede Finantsminister har fremsat forskjellige Forandringer med Hensyn til Fordelingen af Contingenterne mellem de forskjellige af Landets Dele, men de kunne paa ingen Maade — hvad den høit-

ærede Minister vistnok heller ikke har antaget — forløse Procentsystemets Tilhængere med Contingentsystemet; det er noget saa aldeles Ubetydeligt, at jeg ikke troer, det for Procentisternes Vedkommende har haft nogen anden Virkning, end at det paany har vist os, at selv den høitærede Finantsminister fremdeles erkjender det overordentlig Mislige ved Contingentsystemets Bestemmelser. — Jeg vilde imidlertid nærmest tillade mig kortelig at omtale et Punkt, som ikke har været berørt af de to ærede foregaaende Talere. I Grundloven findes den Bestemmelse med Hensyn til Fællesudvalgenes Virksomhed, at de skulde afgive Betænkning over de stedfindende Uoverensstemmelser. Det er ganske vist, at disse Udtryk kunne gives en videre og en snevrere Fortolkning; men det forekommer mig, at det vil være meget ønskeligt for vor hele Fremtid, at de gives en videre Fortolkning; thi, vil man give dem en meget snever Fortolkning, vil dette ofte kunne forhindre et Fællesudvalg fra at blive enig, naar det ellers kunde det; jeg troer derfor, det er ønskeligt, at man ikke kommer til at gaae i den Retning, at man indskrænker Fortolkningen af Grundlovens Ord angaaende dette Punkt. Under Grundlovsforhandlingerne gjorde jeg mig megen Umage for at bevirke, at ikke en saadan Skranke blev opstillet for, at man kunde komme til Enighed i et Fællesudvalg, idet jeg nemlig foreslog, at der i et Fællesudvalg skulde gøres Forslag om at udbevne de stedfindende Uoverensstemmelser, men dette vandt ikke Bifald, og Grundloven maa naturligviis respecteres, som den nu lyder. Jeg troer imidlertid, at det, for at nævne et Exempel fra Fællesudvalget i nærværende Sag, er en overmaade snever Fortolkning, naar dets Formand har sagt, at, da denne Lovs Barighed og Virksomhed i begge Thing har været bestemt til 2 Aar, og da der altsaa ikke har været Uoverensstemmelse tilstede om dette Punkt, kan det efter Grundloven ikke tilstedes at forandre 2 Aar til 3 Aar. Jeg kan ikke erkjende denne Fortolkning for rigtig; jeg kan ikke erkjende, at det skulde ligge i Manden af disse Grundlovens Ord, at, naar begge Thing have været enige om at bestemme en Lovs Barighed til 2 Aar, skulde der formelt ifølge Grundlovens Bestemmelse ikke,